

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321204497
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4321204497.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v spore žalobkyne: V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/XX, XXX XX Y. N., proti žalovanej: Silverside a.s., so sídlom Plynárenská 7/B, 821 09 Bratislava, IČO: 50 052 560, zastúpenej: VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 807 915, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o určenie neplatnosti zmluvy a ochranu práv sporiteľa, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 21. decembra 2021 č.k. 5Csp/91/2021-23, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

II. Žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 10.04.2019 zo zmluvy č. XXXXXXXXXX, ktorá bola uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou až do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 5Csp/91/2021. Druhým výrokom uložil žalovanej povinnosť oznámiť zamestnávateľovi žalobkyne: Centrum pre deti a rodiny Levice so sídlom Ul. 29. augusta 76/60, Levice, IČO: 50 640 429, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 10.04.2019 zo zmluvy č. 350834582, do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 5Csp/91/2021. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia čl. 2 ods. 1, § 137, § 324 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c), d), § 326 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 2, § 329 ods. 1 CSP, § 551 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch.

1.2. Uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručanou súdu dňa 08.12.2021 domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako aj určenia neplatnosti úverovej zmluvy. Spolu so žalobou podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 10.04.2019 zo zmluvy č. X.XXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou a to až do právoplatného skončenia veci a taktiež uložiť žalovanej povinnosť oznámiť zamestnávateľovi žalobkyne, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy v zmysle predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy až do právoplatného skončenia konania vo veci o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy.

1.3. Súd prvej inštancie poukázal na obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podľa ktorého žalobkyňa so žalovanou uzavrela úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX ktorú považovala za problematickú, nakoľko neobsahuje náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi, obsahuje neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 a inými kogentnými ustanoveniami zákona. Súčasťou úverovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa je aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa uviedla, že žalovaná aj napriek spornosti veci požiadala zamestnávateľa

žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy a hoci neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by jej uložilo povinnosť plniť, vykonávajú sa jej zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Žalobkyňa považovala dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatný právny úkon aj pre rozpor s § 37 ods. 1 OZ, pričom zdôraznila, že text článku III. bod 4 dohody o zrážkach zo mzdy je formulovaný takým spôsobom, že jeho obsah je neoddeliteľnou a nezmeniteľnou súčasťou textu (žiadne individuálne dojednanie, čo predpokladá § 53 ods. 2 OZ), nie je v nej označený platiteľ mzdy, pričom určenie presnej výšky zabezpečenej pohľadávky je síce dané výškou celkovej čiastky na zaplatenie vyjadrenej v eurách, avšak následne je dojednané aj na ostatné príslušenstvo vyplývajúce zo zmluvy alebo súvisiace so zmluvou. Podľa názoru žalobkyne tak môže žalovaná vykonávať zrážky zo mzdy donekonečna o čom svedčí fakt, že vo výzve na vykonávanie zrážok zo mzdy adresovanej zamestnávateľovi nie je uvedená ani výška pohľadávky žalovanej.

1.4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa osvedčila potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, keď uviedla rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a predložila listinné dôkazy - dohodu o zrážkach zo mzdy a úverovú zmluvu, z ktorých vyplýva, že v postavení spotrebiteľa, uzatvárala predmetnú úverovú zmluvu, ako aj spornú dohodu o zrážkach zo mzdy so žalovanou, ktorá konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, ktorou je okrem iného aj poskytovanie úverov s tým, že žalobkyňa nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Zároveň mal za to, že úverová zmluva mala formulárový charakter, ktorej obsah bol vopred pripravený žalovanou a žalobkyňa nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť jej obsah, pričom sa do nej dopĺňali príslušné údaje o osobe žalobkyne ako aj údaje o podmienkach poskytnutého úveru. Dodal, že z predložených listinných dôkazov (žiadosť žalovanej zo dňa 27.09.2021 doručená dňa 30.09.2021 zamestnávateľovi žalobkyne Centrum pre deti a rodiny Levice) tiež vyplýva, že žalovaná vyzvala zamestnávateľa žalobkyne na vykonávanie zrážok zo mzdy, a preto žalobkyňa bezprostredne hrozí možnosť ujmy tým, že prichádza o svoj majetok na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej určenia neplatnosti sa podanou žalobou domáha a súd zatiaľ o takomto určení neplatnosti nerozhodol. Vzhľadom k tomu nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanej povinnosť zdržať sa použitia takejto dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko tá si prostredníctvom takejto dohody uhrádza svoju pohľadávku, ktorá je sporná. Stotožnil sa s tvrdením žalobkyne, že možno mať pochybnosti o platnosti dohody o zrážkach zo mzdy a to vzhľadom na to, že aj pre dohodu o zrážkach zo mzdy platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka), najmä, že dohoda musí obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. Uvedené náležitosti predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy nie celkom obsahuje. V článku II. bod 1 dohody je uvedené, že veriteľ má voči dlžníkovi 1/ pohľadávku na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX vo výške 1 869 eur predstavujúcej istinu úveru spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo zmluvy alebo súvisiacim so zmluvou, napríklad úrok z omeškania a právami spojenými s uvedenými nárokmi, napríklad zmluvná pokuta ako aj pohľadávku na základe zmluvy o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver vo výške 100,80 eura predstavujúcej náklady spojené s poistením spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom z omeškania, ostatným príslušenstvom vyplývajúcim zo zmluvy o zabezpečení poistenia alebo súvisiacim so zmluvou o zabezpečení poistenia. Podľa článku II. bod 4 dohody je medzi veriteľom a dlžníkom dohodnuté, že zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom dlžníka až do doby, kým nedôjde k uhradeniu pohľadávky veriteľa v celom rozsahu, pričom po jej uhradení veriteľ bezodkladne oznámi túto skutočnosť zamestnávateľovi dlžníka. Konštatoval, že z uvedeného vyplýva, že dohoda neobsahovala výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená ("zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom dlžníka až do doby, kým nedôjde k uhradeniu pohľadávky veriteľa v celom rozsahu"). Vymedzenie "pohľadávka veriteľa v celom rozsahu" je neurčité a najmä nepreskúmateľné. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy tak neobsahovala výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, pretože aj vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky vo výške 1 869 eur s príslušenstvom, prípadne zmluvnou pokutou a pod. je neurčité, a preto je podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné. Podľa názoru súdu v čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, pretože inak by dlžník nemohol platne prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Takouto dohodou tak boli zabezpečené nie len dojednané splátky úveru, ale aj mnohé bližšie nešpecifikované ďalšie nároky žalovanej, ktorých výška nie je spotrebiteľovi vopred známa s tým, že ich až následne vyčísluje žalovaná ako veriteľ. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 25Co/390/2017 zo dňa 18.12.2017, v ktorom uviedol "V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku". Navyše žalobkyňa predmetnú dohodu o

zrážkach zo mzdy podpisovala dňa 10.04.2019, teda skôr, ako vôbec pohľadávka žalovanej vznikla, pretože v rovnaký deň podpisovala aj úverovú zmluvu. Okrem toho podľa názoru súdu nie je možné na dohodu o zrážkach zo mzdy hľadieť ako na samostatnú zmluvu, ale len ako na jednu zo zmluvných podmienok uzavretej úverovej zmluvy a teda je možné skúmať jej prípadnú neprijateľnosť. Konštatoval, že s prihliadnutím na uvedené dôvody tak možno mať dôvodné pochybnosti, či takáto dohoda o zrážkach zo mzdy nemá charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky v dôsledku čoho by bola neplatná nakoľko neprimeraným spôsobom zvýhodňuje žalovanú na úkor spotrebiteľa - žalobkyne. Okrem toho žalovaná nepreukázala ani skutočnosť, že žalobkyňu poučila o následkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy s poukazom na ustanovenie § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. Podľa názoru súdu je tiež potrebné posudzovať uzavretú dohodu o zrážkach zo mzdy aj v kontexte uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú je potrebné preskúmať z hľadiska jej možnej bezúčnosti s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože prípadná bezúčnosť úveru má vplyv aj na výšku pohľadávky žalovanej voči žalobkyňi a tým aj na výšku zabezpečovanej pohľadávky. Po vyhodnotení návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia a predložených listinných dôkazov dospel k záveru, že žalobkyňi je dôvodné poskytnúť neodkladným opatrením bezodkladnú ochranu a to i za stavu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený. Takouto bezodkladnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti sporových strán, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi, obsahom tejto úpravy súd nebude v konaní vo veci samej viazaný a môže rozhodnúť inak. Nakoľko zo strany žalovanej už došlo k použitiu dohody o zrážkach zo mzdy, pričom tá si z nej uplatňuje právo na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne, platnosť takejto dohody je spochybnená a má sa rozhodovať o jej neplatnosti v takomto konaní, tak súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa používania takejto dohody o zrážkach zo mzdy až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Zároveň uložil povinnosť žalovanej oznámiť zamestnávateľovi žalobkyne, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy, pretože iba tak žalovaná reálne naplní omisívnu povinnosť, ktorá jej bola uložená, pretože je potrebné zabezpečiť, aby počas trvania nariadeného neodkladného opatrenia nedochádzalo k žiadnemu uplatňovaniu práv a povinností podľa tejto dohody.

2. Žalovaná podala proti uzneseniu súdu prvej inštancie odvolanie v celom rozsahu, pričom dôvodila ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. b), f), g), h) CSP. Domáhala sa jeho zmeny tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia prvoinštančný súd zamietne a žalovanej prizná náhradu trov konania v rozsahu 100 %, alternatívne žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a žalovanej priznať náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Namietala porušenie práva na spravodlivý proces a odňatie možnosti konať pred súdom.

2.1. Namietala, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je arbitrárne, a v takom rozsahu, že dochádza k znemožneniu aktívnej obrany žalovanej, teda porušenie práva žalovanej na spravodlivý proces dosahuje takú intenzitu, že možno konštatovať, že súdne konanie nemôže byť spravodlivé. Z odôvodnenia nie je zrejmé odôvodnenie právneho názoru súdu prvej inštancie, pretože ak náležité odôvodnenie uznesenia chýba, právny záver súdu neobstojí a nemožno hovoriť o presvedčivom odôvodnení súdneho rozhodnutia. Tvrdila, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia ju ukracuje na majetkových právach, pretože je v takej nízkej kvalite, že nevie, čo viedlo súd prvej inštancie k rozhodnutiu. Uznesením sa okrem obmedzenia majetkových práv výrazne obmedzili aj jej procesné práva. Súd prvej inštancie považoval za osvedčené, že žalobkyňi hrozí ujma v dôsledku ďalšieho vykonávania zrážok zo mzdy. Aby bolo možné rozhodnutie prvoinštančného súdu považovať za presvedčivé, bol povinný pred vyslovením takéhoto záveru zhodnotiť kde a prečo existuje možnosť vzniku majetkovej ujmy u žalobkyne a ako dospel k záveru, že v dôsledku nariadenia neodkladného opatrenia nemôže žalovanej vzniknúť neprimeraná ujma. Namietala, že súd prvej inštancie vyhodnotil návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia ako dôvodný, lebo inštitút Dohody obchádza úijné právo. Tvrdila, že spochybňovanie Dohody a Zmluvy ešte nie je samo o sebe dostatočným dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože musí k tejto skutočnosti pristúpiť i analýza predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom nie je zrejmé, ako, akým spôsobom a v akej miere odkazy na úijné právo formovali právne závery súdu, reálnu aplikáciu úijného práva súd neuskutočnil.

2.2. Mala za to, že súd prvej inštancie konal a rozhodol v danom konaní nad rámec svojich zákonných kompetencií o pozastavení výkonu zrážok zo mzdy, hoci tieto boli realizované spôsobom a vo výške, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi, a v rozpore s princípom právnej istoty sporových strán. Súd podľa nej poskytol žalobkyňi nezákonnú ochranu aj pred plnením (plnenie istiny Úveru), ktoré nikdy nemôže byť dotknuté existenciou prípadnej neprijateľnej podmienky, čím prekročil rámec svojej zákonnej kompetencie. Súd nemá zákonné oprávnenie analyzovať prijateľnosť podmienok Dohody. Konal v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, príslušnými ustanoveniami CSP, svoje rozhodnutie nezdôvodnil

buď vôbec alebo tak urobil celkom nedostatočne, prípadne ho založil na dôvodoch, ktoré v okolnostiach konkrétnej veci nemajú žiadnu relevanciu.

2.3. Ďalej namietala porušenie princípu rovnosti zbraní v jej neprospech. Neodkladné opatrenie súd nariadil len preto, lebo je stranou sporu spotrebiteľ (ktorý je slabým prvkom právneho vzťahu a je mu treba vždy poskytovať súdnu ochranu, bez ohľadu na to, že je jeho návrh šikanózny, podaný len preto, že nechce plniť svoj dlh) a dodávateľ (ktorému sa podľa názoru súdu tým, že sa ukráti o peňažné prostriedky, na ktoré má nárok, nikdy nič nestane). Tvrdila, že súd prvej inštancie nepostupoval v rozhodovaní nestranné a objektívne, neposkytol obom stranám sporu rovnaké príležitosti na uplatnenie svojich práv.

2.4. Namietala tiež nesprávne skutkové zistenia, keď súd prvej inštancie nesprávne interpretoval skutočnosti, ktoré žalobkyňa prezentovala súdu v návrhu, ako aj dôkazy priložené k návrhu. Návrh považovala za šikanózny a jeho jediným cieľom je dosiahnuť stav, aspoň na obdobie trvania súdneho konania, aby žalobkyňa nemusela plniť svoj dlh. Hoci považovala zistenie, že zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským za správne, spochybnenie platnosti Dohody vo vzťahu k aplikácii spotrebiteľského práva a potrebnosť nariadenia neodkladného opatrenia považovala za nesprávne. Tvrdila, že Dohoda sama o sebe nie je neprijateľnou podmienkou a ani vo svojom texte neobsahuje žiadnu podmienku, ktorá by mohla byť neprijateľnou. Zopakovala, súd nemá kompetenciu skúmať neprijateľnosť podmienok Dohody. Mala za to, že Dohoda je samostatným právnym úkonom.

2.5. Tvrdila, že je absolútne zrejme presná výška zabezpečenej pohľadávky - ide o pohľadávku vo výške 1 869 eura (podbod 1.1.) a pohľadávku vo výške 100,80 eura (podbod 1.2.), preto nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, že zabezpečená pohľadávka nie je konkretizovaná. Argument súdu prvej inštancie, že žalovaná nepreukázala, že žalobkyňu poučila o následkoch uzavretia dohody o zrážkach o zrážkach zo mzdy s poukazom na ustanovenie § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., nemá v danom štádiu konania logické opodstatnenie, nakoľko uznesenie bolo vydané ešte predtým, ako mala možnosť oboznámiť sa s tým, že bol voči podaný návrh. Preto nemala objektívne žiadnu príležitosť preukázať uvedenú skutočnosť, nakoľko o spore ešte ani nevedela.

2.6. Ďalej uviedla, že výkonom zrážok zo mzdy nedochádza k bezdôvodnému poukazovaniu finančných prostriedkov v jej prospech, nakoľko sú tieto zrážky vykonávané v súlade so zmluvou. Zrážky zo mzdy tak nepresahujú zákonom stanovenú hranicu zrážok zo mzdy. K bezdôvodnému plneniu nedochádza a ani iný záver predložené dôkazy neprípúšťajú z dôvodov, že úver bol poskytnutý a žalobkyňa dobrovoľne neplnila. Zmluvný úrok, ako aj ostatné zmluvné plnenia sú dohodnuté v súlade s právnymi predpismi, čo vyplýva zo zmluvy. Z dôkazov predložených súdu prvej inštancie považovala za zrejme, že nie je potrebné poskytnúť žalobkyňu ochranu pred neprijateľnými podmienkami, nakoľko tak Zmluva, ako aj Dohoda neprijateľné podmienky neobsahujú; neobsahujú ani žiadne ustanovenie, ktoré by spôsobovalo neplatnosť týchto právnych úkonov. Hoci sú Zmluva a Dohoda formulárove zmluvy, nevzniká súdu oprávnenie podrobiť ich súdnej kontrole, nakoľko nie je naplnený zákonný predpoklad pre vznik takéhoto oprávnenia. Mala za to, že predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia nie sú dané a zopakovala, že návrh považuje za šikanózny. Žalobkyňa podpísala Dohodu dobrovoľne a pred podpisom bola oboznámená s tým, že ide o právny úkon, ktorý môže odmietnuť uzatvoriť.

2.7. Žalovaná tvrdila, že Dohoda a plnenie na základe Dohody nie je v rozpore s únikným právom, použitie Dohody je zákonné a je oprávnená v zmysle ust. článku 2 ods. 2 Ústavy Dohodu ako alternatívny zdroj plnenia dlhu dlžníka použiť a je inštitútom, na základe ktorého nedochádza k neprimeranému zásahu do majetkovej sféry žalobkyne. Žalovaná nemôže na základe neobmedzenej vôle vymáhať dlh od žalobkyne, nakoľko zmluva presne vymedzuje spôsob výpočtu omeškanej pohľadávky, vymedzuje mechanizmy jednak výpočtu pohľadávky, ktorá sa má uspokojiť prostredníctvom zrážok zo mzdy a jednak obmedzuje žalovanú v rozsahu vymáhania dlžnej sumy. Dohoda tak vymedzuje maximálnu výšku pohľadávky, ktorá môže byť prostredníctvom zrážok zo mzdy uspokojená sumou 1 869 eura a sumou 100,80 eura. Pred začatím zrážok zo mzdy oboznámila žalobkyňu o výške jej aktuálneho dlhu, a to aj s presným výpočtom výšky tohto dlhu podľa Zmluvy. Navyše využitím Dohody podľa nej nedochádza k zvyšovaniu preplatku, nakoľko sa strhávajú zrážky zo mzdy výlučne vo výške pravidelných splátok. K vzniku reálnej ujmy tak nemôže dôjsť a ani nedochádza. Dohodu využila v čase, kedy sa žalobkyňa dostala do omeškania s úhradou pravidelných splátok, a na pravidelné listinné výzvy zo strany žalovanej nereagovala. Žiadosť tak bola zamestnávateľovi žalobkyne zaslaná až momentom, kedy sa dostala do omeškania s úhradou platieb a jedinou možnosťou na úhradu bolo využitie Dohody.

2.8. Žalobkyňa podľa nej neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a nenáleží jej tak právo požadovať vydanie neodkladného opatrenia. Poukázala zároveň na Uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.06.2020 č.k. 9CoCsp/16/2020 a Uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.12.2019 č.k. 6Co/287/2019, ako aj na ďalšie rozhodnutia iných súdov, ktoré priložila k odvolaniu. Vzhľadom k

uvedenému mala za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď aplikoval právne normy nesprávne.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovanej písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 355 ods. 1, § 359 CSP), a zistení, že spĺňa náležitosti ustanovenia § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom existujúcim v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

8. Podľa § 326 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa dňa 08.12.2021 doručila súdu prvej inštancie žalobu o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, o určenie neplatnosti zmluvy pre množstvo neprijateľných podmienok a o ochranu práv spotrebiteľa, ktorej súčasťou bol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala zdržania sa Dohody o zrážkach zo mzdy do právoplatného skončenia veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Zároveň neodkladným opatrením žiadala uložiť povinnosť oznámiť zamestnávateľovi Centrum pre deti a rodiny Levice, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Žalobkyňa a žalovaná uzatvorili dňa 10.04.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobkyni peňažné prostriedky vo výške 1 200 eur, ktoré sa zaviazala vrátiť do 12.04.2024 v sume 1 868 eur. Odplata bola dohodnutá vo výške 19,03 % a úrok vo výške 19,03 % ročne. Podľa zmluvy bola RPMN 20,69 %. V rovnaký deň uzatvorili strany sporu aj dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Žalovaná listom zo dňa 27.09.2021 požiadala zamestnávateľa žalobkyne, Centrum pre deti a rodiny Levice o vykonávanie zrážok zo mzdy/iných príjmov. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

10. Civilný sporový poriadok umožňuje na návrh nariadiť neodkladné opatrenie pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení. Neodkladné opatrenie je procesným prostriedkom, ktorý slúži na poskytnutie rýchlej, efektívnej, a v rámci konania vo veci samej len dočasnej úpravy pomerov. Je neoddeliteľnou súčasťou práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Pokiaľ je toto právo ohrozené je potrebný okamžitý zásah súdu.

11. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení Civilného sporového poriadku vyplýva, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli bezodkladne upravené pomery strán sporu, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie tejto obsahovej náležitosti predstavuje základnú argumentačnú líniu navrhovateľa, ktorý sa nariadenia neodkladného opatrenia domáha. Relevantné skutkové tvrdenia je navrhovateľ povinný osvedčiť. Charakter neodkladného opatrenia umožňuje, aby súd pred rozhodnutím o návrhu na jeho nariadenie nevykonal výsluch strán ani si nevyžiadal ich vyjadrenie. V návrhu však musia byť uvedené rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a opísané skutočnosti

hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. To znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalizovaný postup štandardného procesu dokazovania. Zároveň musí byť z návrhu zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha a pripojené listiny, na ktoré sa odvoláva. Toto všetko je povinný osvedčiť navrhovateľ neodkladného opatrenia.

12. Odvolací súd zaoberajúc sa vecou z hľadiska stavu veci v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie a citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bolo vecne správne.

13. Dohoda o zrážkach zo mzdy je voči platiteľovi mzdy účinná, t.j. veriteľ na základe nej nadobúda právo na výplatu zrážok okamihom, keď mu bola predložená. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských veciach je založený na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Ide o mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka bez súdnej kontroly. Zrážky nemôže dlžník voči svojmu zamestnávateľovi nijako korigovať, ani zastaviť.

14. Odvolací súd uvádza, že Dohoda o zrážkach zo mzdy bola podpísaná súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Preto bolo potrebné prihliadnuť aj na to, že Dohoda bola podpísaná v čase zníženej bdelosti, kedy sa žalobkyňa zameriavala na získanie finančných prostriedkov a nie na kontrolu zabezpečovacieho prostriedku žalovanej. V Dohode o zrážkach zo mzdy sú vopred dodávateľom (žalovanou) naformulované zmluvné klauzuly a je zrejmé, že spotrebiteľ (žalobkyňa) nemohol takúto formulárovú (adhéznú, typovú) zmluvu meniť. Preto tu existuje dôvod na pochybnosť o platnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. Uvedené zakladá dôvod na vyhovenie tomuto návrhu nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobkyňa preukázala existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu a preukázala aj to, že tento právny vzťah vyžaduje bezodkladnú úpravu pomerov vo forme nariadenia neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanej v súlade s ustanovením § 325 ods. 1 CSP.

15. V súvislosti s tvrdeniami žalovanej odvolací súd konštatuje, že hoci sa jednalo o rozsiahle odvolanie, toto bolo príliš formálne, neosobné vo vzťahu k skutkovým okolnostiam prejednávaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Taktiež aj odvolateľkou spomínaná vec C34/13 prejednávaná Súdnym dvorom EÚ rieši iné otázky, ktoré s danou vecou nesúvisia. Čo sa týka rozhodnutia Krajského súdu v Nitre vo veci sp.zn. 5Co/48/2018, toto pojednáva o iných skutkových okolnostiach, konkrétne o tom, že zo skutkových okolností nebolo možné ustáliť, že veriteľ predložil a tým aj uplatnil dohodu o zrážkach zo mzdy u zamestnávateľa žalobcu. S uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 9CoCsp/16/2020-234 zo dňa 18.06.2020, podľa ktorého keď žalobkyňa neuhradila ani istinu poskytnutého úveru, neosvedčila bezodkladnú potrebu upraviť pomery strán, sa odvolací súd nestotožňuje. Navyše z obsahu spisu nevyplýva, akú sumu poskytnutej istiny úveru žalobkyňa (ne)zaplatila žalovanej. Argumentácia ostatnými, k odvolaniu pripojenými rozhodnutiami iných súdov SR je opätovne irelevantná, nakoľko odvolací súd nimi nie je viazaný.

16. Arbitrážnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov je najčastejšie daná rozporom súvislosti ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokovaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Okrem toho arbitrážnosť rozhodnutia všeobecného súdu môže vyplývať aj z ústavne nekonformného výkladu ustanovení právnych predpisov aplikovaných na prerokovaný skutkový prípad. Odôvodnenie má presvedčiť účastníkov konania, že rozhodnutie bolo výsledkom starostlivého zhodnotenia relevantných faktov, že nebolo len doprovodom vopred prijatého rozhodnutia a že nebolo svojvoľné. Z uvedeného dôvodu je preto potrebné trvať na logickej súladnosti (bezrozpornosti) a vecnej konzistencii odôvodnenia rozhodnutia, ktoré nemôže opomenúť dôležité skutočnosti a tieto ponechať bez odpovede.

17. S poukazom na uvedené odvolací súd musí konštatovať, že nevzhladol arbitrážnosť napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil s použitím správnych právnych predpisov a logickými úvahami s poukazom na osvedčenosť nároku žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k záveru o potrebe jeho nariadenia. Vzhľadom k vyššie uvedeným záverom nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalovanej o šikanóznom návrhu. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že Dohoda o zrážkach zo mzdy sa javí byť neurčitá a

nezrozumiteľná, keďže neobsahovala presne vymedzenú výšku pohľadávky a navyše zrážky zo mzdy majú podľa jej ustanovení vykonávané zamestnávateľom až do doby, kým nedôjde k jej uhradeniu v celom rozsahu. Tieto skutočnosti však budú predmetom skúmania súdom prvej inštancie v konaní vo veci samej.

18. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne, podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1, 2 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).